

[Ministeren for kulturelle anliggender]

grupper, som hr. Bilgrav-Nielsen talte om – dagbladene i den ene gruppe og organisationer med betydelige pengemidler bag sig i den anden gruppe – vil begynde at omdefinere sig på en sådan måde, at man alligevel får en spredning af pengene ud over den gruppe, man prøver på at sondre ud, og som man i virkeligheden kun kan sondre ud ved næsten at sætte navne på dem, det drejer sig om, altså et system, der som så meget andet i det nuværende lokalradio- og -tv-system ikke opfordrer til åbenhed og gennemsækelighed.

Det er bl.a. også derfor, vi ønsker dagbladene med blandt de institutioner, der kan få deres egne sendetilladelser. Vi synes, at de resultater, der er opnået i forsøgsperioden, og som der er redegjort for i bilaget, viser, at dagbladene kunne fungere på en meget fornuftig måde. De kunne også løse opgaver og have brug for at være med i den lokale nyheds- og meningsformidling. De ville have muligheder for at bidrage selvstændigt, uden at de derfor kom ind i en monopolagtig stilling. Vi har jo erfaringerne fra forsøgsordningen, og må jeg i den forbindelse til hr. Tinning sige, at forsøgsudvalgets rapport er på vej til kulturudvalget. Den er ikke helt færdig, men i det omfang den er afsluttet, vil den nu blive fremlagt, sådan at man kan se den og den kan indgå også i drøftelserne af dette lovforslag.

Men jeg synes, det er bedre at have dagbladene med ærligt og redeligt i stedet for at have dem inde i mere eller mindre kunstfærdige konstruktioner, hvor de alligevel ikke rigtig føler sig tilpas, og som giver en lukket-hed, hvor man lige så godt kunne tage den fulde konsekvens af den åbenhed, som bør være der.

Det kan også siges om reklamefinansieringen, for vi har jo masser af eksempler på, at man, når ikke man må have reklamer, hvad man ikke må i øjeblikket, får nogle meget besværlige situationer med mere eller mindre skjult reklame og sponsorering, fordi man har et system, der ikke opfordrer til stor gennemsækelighed.

Vi har altså ikke forladt vort synspunkt på dette område, heller ikke med hensyn til den offentlige finansiering. Derfor må jeg sige til fru Ingerlise Koefoed, at vi faktisk har taget til efterretning, at der ikke er flertal i Folketinget for reklamer. Det er derfor, vi ikke har

brugt tiden til at sætte det ind i denne forbindelse.

Hr. Tastesen og flere af de andre ordførere var inde på den frekvensproblematik, som er omtalt i bilaget. Jeg er enig med fru Ingerlise Koefoed i, at vi ikke skal tage det op i detaljer under denne debat, men jeg vil gerne sige til hr. Tastesen, at det jo ikke er P & T, der træffer beslutninger på dette område, det er dem, der skal træffe de mediepolitiske beslutninger, og her er der tale om, at Danmarks Radios radiatoråd med et flertal har ytret interesse for at udnytte den mulighed, der nu åbner sig for Danmarks Radio for at bruge UHF-frekvenserne. Regeringen har ment, at man ikke skulle hindre det, men lægge det frem med de muligheder, der så vil være for lokal-tv-frekvenser, som, så vidt jeg kan bedømme det, når man kommer op på 25–30 sendemuligheder, vil være fuldt tilstrækkelige til at imødekomme den efterspørgsel efter sendefrekvenser, man kan vente på dette område.

Jeg tror, det er væsentligt, at vi i fortsættelse af den problematik drøfter nogle af de ting, som bl.a. hr. Flemming Jensen var inde på, nemlig hvordan man skal adskille distribution af programmer fra lokalområde til lokalområde, og hvilke øvrige landsdækkende muligheder vi skal gennemføre.

Men man skal være opmærksom på, at disse ting er reguleret forskellige steder i vor lovgivning, så jeg tror, at en diskussion om, hvilke landsdækkende muligheder der skal være, og hvilke muligheder der skal være for at bruge f.eks. et kabelnet til at sende de landsdækkende tilbud, må føres i en anden sammenhæng end det specifikt lokalradio- og lokal-tv-mæssige. Jeg tror, vi har brug for drøftelsen, men den skal foregå dér, hvor den hører hjemme.

Jeg talte for et øjeblik siden om dagbladene. Hr. Flemming Jensen stillede mig i forbindelse med dagbladenes mulige sendetilladelser et spørgsmål om, hvordan det forholdt sig med distriktsblade. Jeg tror, det er et spørgsmål, vi må dyrke lidt og få gravet igennem, for dagbladsdefinitionen kan være lidt vanskelig at præcisere. Når der i bemærkningerne til lovforslaget tales om dagblade, kan der være en uklarhed med hensyn til, hvor grænserne går, så det er jeg meget instillet på at vi får drøftet med udgangs-